Nu de puține ori auzi, cînd vine vorba de transformările la care este supusă Delta, din gura unor oameni neavizați: ”Dar peștele? Ce se întîmplă cu peștele? Unde să mai existe el, dacă sunt desecate apele, iar pe canale circulă continuu vasele?” Răspunsul este simplu: se schimbă sistemul de viețuire a peștelui. Înmulțirea și creșterea lui în condiții naturale, sălbatice, nu numai că nu mai sunt posibile, dar nici rentabile. În piscicultură se prevede ca, la sfîrșitul lui 1985, producția de pește din Deltă să reprezinte 73 000 de tone, ceea ce ar însemna de trei ori mai mult decît a fost pescuit în anul 1980. Sporul va fi realizat în special prin creșterea producției de pește la hectar, prin crearea adică, a crescătoriilor, a fermelor de pește și prin reducerea corespunzătoare a suprafețelor exploatate în regim natural, care vor fi puse la dispoziția agriculturii.

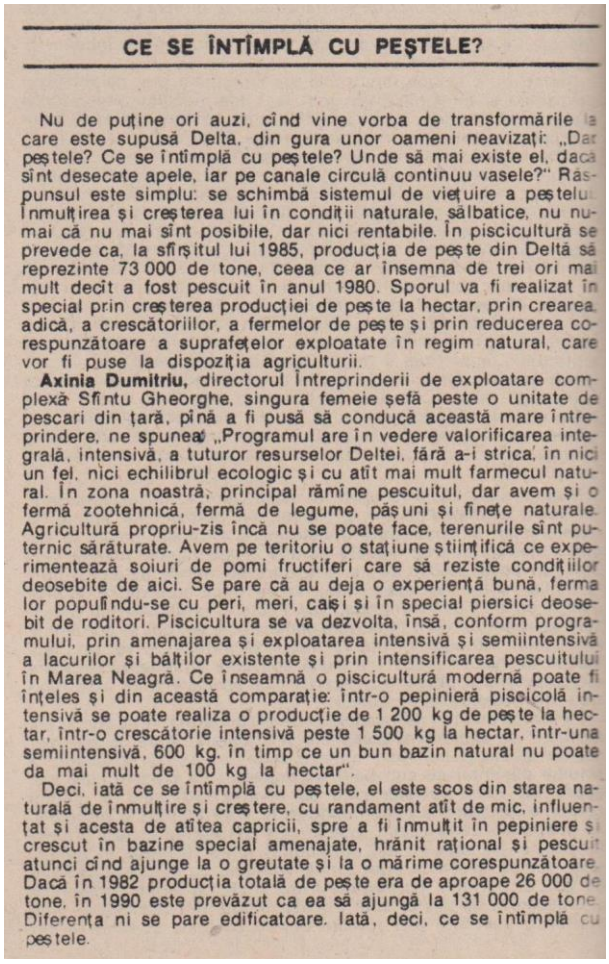

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU PEȘTELE?

Nu de puține ori auzi, cînd vine vorba de transformările la care este supusă Delta, din gura unor oameni neavizați: „Dar peștele? Ce se întîmplă cu peștele? Unde să mai existe el, dacă sînt desecate apele, iar pe canale circulă continuu vasele?" Răspunsul este simplu: se schimbă sistemul de viețuire a peștelui. Înmulțirea și creșterea lui în condiții naturale, sălbatice, nu numai că nu mai sînt posibile, dar nici rentabile. În piscicultură se prevede ca, la sfîrșitul lui 1985, producția de pește din Deltă să reprezinte 73 000 de tone, ceea ce ar însemna de trei ori mai mult decît a fost pescuit în anul 1980. Sporul va fi realizat în special prin creșterea producției de pește la hectar, prin crearea adică, a crescătoriilor, a fermelor de pește și prin reducerea corespunzătoare a suprafețelor exploatate în regim natural, care vor fi puse la dispoziția agriculturii.

Axinia Dumitriu, directorul Întreprinderii de exploatare complexă Sfîntu Gheorghe, singura femeie șefă peste o unitate de pescari din țară, pînă a fi pusă să conducă această mare întreprindere, ne spunea: „Programul are în vedere valorificarea integrală, intensivă, a tuturor resurselor Deltei, fără a-i strica, în nici un fel, nici echilibrul ecologic și cu atît mai mult farmecul natural. În zona noastră, principal rămîne pescuitul, dar avem și o fermă zootehnică, fermă de legume, pășuni și fînețe naturale. Agricultură propriu-zis încă nu se poate face, terenurile sînt puternic sărăturate. Avem pe teritoriu o stațiune științifică ce experimentează soiuri de pomi fructiferi care să reziste condițiilor deosebite de aici. Se pare că au deja o experiență bună, ferma lor populîndu-se cu peri, meri, caiși și în special piersici deosebit de roditori. Piscicultura se va dezvolta, însă, conform programului, prin amenajarea și exploatarea intensivă și semiintensivă a lacurilor și bălților existente și prin intensificarea pescuitului în Marea Neagră. Ce înseamnă o piscicultură modernă poate fi înțeles și din această comparație: într-o pepinieră piscicolă intensivă se poate realiza o producție de 1 200 kg de pește la hectar, într-o crescătorie intensivă peste 1 500 kg la hectar, într-una semiintensivă, 600 kg. în timp ce un bun bazin natural nu poate da mai mult de 100 kg la hectar".

Deci, iată ce se întîmplă cu peștele, el este scos din starea naturală de înmulțire și creștere, cu randament atît de mic, influențat și acesta de atîtea capricii, spre a fi înmulțit în pepiniere și crescut în bazine special amenajate, hrănit rațional și pescuit atunci cînd ajunge la o greutate și la o mărime corespunzătoare. Dacă în 1982 producția totală de pește era de aproape 26 000 de tone, în 1990 este prevăzut ca ea să ajungă la 131 000 de tone. Diferența ni se pare edificatoare. Iată, deci, ce se întîmplă cu peștele.

***Axinia Dumitriu**, directorul Întreprinderii de exploatare complexă Sfîntu Gheorghe, singura femeie șefă peste o unitate de pescari din țară, pînă a fi pusă să conducă această mare întreprindere, ne spunea: ”Programul are în vedere valorificarea integrală, intensivă, a tuturor resurselor Deltei, fără a-i strica, în nici un fel, nici echilibrul ecologic și cu atît mai mult farmecul natural. În zona noastră, principal rămîne pescuitul, dar avem și o fermă zootehnică, fermă de legume, pășuni și fînețe naturale. Agricultură propriu-zis încă nu se poate face, terenurile sunt puternic sărăturate. Avem pe teritoriu o stațiune științifică ce experimentează soiuri de pomi fructiferi care să reziste condițiilor deosebite de aici. Se pare că au deja o experiență bună, ferma lor populîndu-se cu peri, meri, caiși și în special piersici deosebit de roditori. Piscicultura se va dezvolta, însă, conform programului, prin amenajarea și exploatarea intensivă și semiintensivă a lacurilor și bălților existente și prin intensificarea pescuitului în Marea Neagră. Ce înseamnă o piscicultură modernă poate fi înțeles și din această comparație: într-o pepinieră piscicolă intensivă se poate realiza o producție de 1 200kg de pește la hectar, într-o crescătorie intensivă peste 1500kg la hectar, într-una semiintensivă, 600 kg, în timp ce un bun bazin natural nu poate da mai mult de 100 kg la hectar.”*

Deci, iată ce se întîmplă cu peștele, el este scos din starea naturală de înmulțire și creștere, cu randament atît de mic, influențat și acesta de atîtea capricii, spre a fi înmulțit în pepiniere și crescut în bazine special amenajate, hrănit rațional și pescuit atunci cînd ajunge la o greutate și la o mărime corespunzătoare. Dacă în 1982 producția totală de pește era de aproape 26 000 de tone, în 1990 este prevăzut ca ea să ajungă la 131 000 de tone. Diferența ni se pare edificatoare. Iată, deci, ce se întîmplă cu peștele.

TINCU, VASILE. ***Ce se întâmplă cu peștele?*** În Almanah „*Femeia*” 1985, p. 46